

**ARTUR MEZGLEWSKI**

W nawiązaniu do pisma z 5 października 2010 roku w sprawie sprostowania do artykułu zatytułowanego „Sprawa księdza profesora KUL wraca do sądu” informuję, że odmawiam umieszczenia przesłanego tekstu sprostowania.

Odmowa umieszczenia sprostowania znajduje oparcie w przepisach Prawa prasowego z dnia 26 stycznia 1984 roku (Dz. U. Nr 5, poz. 24 z późn. zm.), w tym w szczególności:

- art. 33 pkt 1 - Redaktor naczelny odmówi opublikowania sprostowania lub odpowiedzi, jeżeli nie odpowiadają wymaganiom określonym w art. 31

- art. 33 ust. 1 pkt 5 - sprostowanie lub odpowiedź nie jest zgodna z wymaganiami określonymi w art. 32 ust. 7: Tekst sprostowania lub odpowiedzi nie może być dłuższy od dwukrotnej objętości fragmentu materiału prasowego, którego dotyczy (...)

Żądanie umieszczenia sprostowania o przesłanej treści nie może zostać uwzględnione, gdyż nie odnosi się do informacji zamieszczonych w materiale prasowym lub też podważa ustalenia dokonane przez uprawnione organy.

Prawo prasowe wyraźnie stanowi, że sprostowanie musi dotyczyć jedynie twierdzeń nieprawdziwych lub nieścisłych, musi być rzeczowe, czyli konkretne, zwarte i jasne (postanowienie SN z dnia 05.08.2003 roku, III KK 13/03).

Na marginesie zaznaczam, że informacje podane w materiale prasowym zostały zebrane i przedstawione w sposób rzetelny i staranny.

Potwierdzeniem prawidłowości postępowania dziennikarza w niniejszej sprawie i brak podstaw do Pańskiego żądania jest liczne orzecznictwo sądowe, czego przykładem może być uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2005 roku (III CZP 53/04) stanowiąca, iż: Wykazanie przez dziennikarza, że przy zbieraniu i wykorzystaniu materiałów prasowych działał w obronie społecznie uzasadnionego interesu oraz wypełnił obowiązek zachowania szczególnej staranności i rzetelności, uchyla bezprawność działania dziennikarza.

Dziennikarz zwrócił się do wiarygodnych osób mających wiedzę w przedmiotowej sprawie.

Wykazanie przez dziennikarza, że źródłem ujawnionych faktów i ocen był urzędujący Minister Sprawiedliwości, którego informacje dziennikarz sprawdził w innych dostępnych sobie źródłach i opublikował wraz z wypowiedzią sędziego w tym przedmiocie uchyla

bezprawność publikacji prasowej naruszającej dobra osobiste sędziego (wyrok SN z dnia 17 kwietnia 2008 roku, I CSK 543/07).

Mając na uwadze powyższe okoliczności odmawiam umieszczenia Pana sprostowania.

Jednocześnie zgodnie z art. 33 ust. 3 informuję, że odmawiam umieszczenia całości sprostowania.

**Krzysztof Wiejak**

Z polecenia  
Redaktor Naczelny

Krzysztof Wiejak